חלק פרק אחד עשר סנהדרין

226

היה קפדן - שכעם על אחאב ואמר חי ה' אם יהיה השנים האלה על ומטר: איכסי מיניה - שהיה רגיל למיתי לבי מדרשו כל יומא ולא קרית לי א"ל הא דקמן דקא קפיד מר: "ולא ידבקיננים אתא נחלתא יומי: א"ל - ר' יוסי: הא דקמא דקא קפיד מר - הרי על יג דבר זה שתמרתי עליך "קפיד שלא כאת אלי ג' ימים מקפדטת שקלפת מהם עלי: מפני הרעה - קודם שתבא הרעה הלדיק נאסף מכלל דכיון שמת הרעה באה : אבל לדיק בא לעולם פסקה הרעה שנאמר זה ינחמנו:

הפרן דוה רגיל למיתי גביה איכסי מיניה תלתא יומי ולא אתא כי אתא א"ל אטאי לא אתא כיר א"ל קפרן בידך מאומה מן החרם כל זמן שרשעים בעולם חרון אף בעולם וכר: מאן רשעים אמר רב יוסף גובי ייר *רשע בא לעולם דרון בא לעולם שנא' °בבא ייר

הדרן עלך כל ישראל וסליקא לה מסכת סנהדרין

רשע בא גם בוו ועם קלון הרפה רשע אבד מן העולם " מובה כאה לעולם שנא' °ובאבור רשעים רנה צדיק∞ א

ישיי ס נפטר מן העולם רעה באה לעולם שנאמר °הצדיק אבר ואין איש שם על לב ואנשי הסד נאספים באין מבין ירונו: בי מפני הרעה נאסף הצדיק צדיק בא לעולם מובה באה לעולם שנאמר "זה ינהמנו ממעשינו ומעצבון ידינו:

הדרן עלך כל ישראל יש להם חלק וסליקא לה מסכת סנהדרין

